

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/78/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015201845
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201845.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík č. 310, IČO: 31 303 862, zastúpeného: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra č. 1, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 5461/2015-1.10.2 (16/2015-rozkl.) zo dňa 25. augusta 2015, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/268/2015-82 zo dňa 23. februára 2016, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/268/2015-82 zo dňa 23. februára 2016 p o t v r d z u j e .

II. Návrh žalobcu na prerušenie odvolacieho konania z a m i e t a .

III. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením konanie o žalobe žalobcu zo dňa 05.11.2015, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ministra životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) č. 5461/2015-1.10.2 (16/2015-rozkl.) zo dňa 25. augusta 2015 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým zamietol rozklad žalobcu proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia SR, odboru štátnej správy ochrany prírody č. 3661/2015-2.3 zo dňa 20.03.2015 a toto rozhodnutie potvrdil, zastavil podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu bola povolená výnimka zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. b/ a e/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „ZOPK“). Predmetnou výnimkou sa povolilo usmrtiť - odstreliť jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri K. F., držať ho a prepravovať, a to za v rozhodnutí stanovených podmienok, pričom odstrel bolo podľa rozhodnutia možné realizovať od 01.06.2015 do 15.12.2015 postriežkou na lokalitách B. (k.ú. E.), A. (k.ú. E.) alebo L. (k.ú. F.) a posliedkou v dolnej časti revíru (k.ú. E. a k.ú. O. a časti k.ú. F.) s vylúčením lovu v PR F..

Krajský súd konštatoval, že nakoľko výnimka zo zákona bola časovo obmedzená do 15.12.2015 nie je možné tvrdiť, že by napadnuté rozhodnutie mohlo mať naďalej akýkoľvek vplyv na práva a povinnosti účastníkov konania. Uplynutím tejto doby právoplatné rozhodnutie stráca svoju účinnosť, a preto ani nemôže vzniknúť situácia, kedy by takéto rozhodnutie mohlo zakladať, meniť alebo rušiť práva a povinnosti fyzických či právnických osôb, t. j. v tomto prípade žalobcu. Vzhľadom k tomu má súd prvého stupňa za to, že napadnuté rozhodnutie už nenapĺňa znaky spôsobilého predmetu prieskumu v správnom súdnictve.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žalobca v podanom odvolaní namietal správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/, d/ a f/. Žalobca je toho názoru, že ak žalobu podal proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu, ktoré bolo spôsobilým predmetom súdneho prieskumu, tak túto vlastnosť správne rozhodnutie nemôže stratiť v priebehu konania. Žalobca navrhuje rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Súčasťou odvolania žalobcu voči napadnutému rozhodnutiu bol aj návrh na prerušenie konania do skončenia konania vedeného pred Súdny dvorom Európskej únie pod. sp. zn. C-243/15 o prejudiciálnej otázke, predloženej Najvyšším súdom SR v konaní vedenom pod sp. zn. 4Sžp/4/2013 v znení: „Je možné právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, ktoré je zakotvené v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, v prípade tvrdeného porušenia práva na vysokú úroveň ochrany životného prostredia vykonaného predovšetkým pre podmienky Európskej únie Smernicou Rady č. 92/43/EHS z 21.5.1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, t. j. najmä napomáhať hľadaniu stanoviska v spojení s verejnosťou k projektu, ktorý môže pravdepodobne významne ovplyvniť osobitne chránené územia sústredené pod európsku ekologickú sústavu s názvom NATURA 2000, a právo ktorého uplatnenia sa v zmysle č. 9 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia a v medziach naznačených prostredníctvom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie spisová značka C-240/09 zo dňa 8.3.2011 domáha žalobca ako nezisková organizácia založená na ochranu životného prostredia na vnútroštátnej úrovni, spravodlivo naplniť aj takým postupom vnútroštátneho súdu, ktorý zastaví súdny prieskum v spore o preskúmanie rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníka v správnom konaní o vydanie súhlasu, ako je tomu vo veci samej, a odkáže ho na podanie žaloby ako opomenutého účastníka v uvedenom správnom konaní?“.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril a uviedol, že žalobca sa počas celého konania nevyjadril k potrebe povolenia predmetnej výnimky z dôvodu ohrozenia života a zdravia ľudí v danej lokalite a predchádzania škôd na majetku osôb, a ani nepodal žiaden návrh na alternatívne riešenie vzniknutého problému spočívajúceho v premnožení medveďa hnedého na danom území. Ďalej poznamenáva, že ani v opakovanom súdnom prípadne správnom konaní sa nedosiahne vo veci odlišný výsledok, a preto považuje odvolanie žalobcu za neopodstatnené a motivované iba snahou o získanie trov konania na úkor žalovaného a úplne ignoruje vecnú podstatu daného konania spočívajúcu v záujme na ochrane prírody a krajiny a na ochrane zdravia a života obyvateľstva. Žalobca napádal svojimi rozkladmi a žalobami prakticky všetky povoľovacie rozhodnutia vydávané ministerstvom, čo vylučuje akýkoľvek individuálny prístup žalobcu k jednotlivým predmetom konania.

K návrhu žalobcu na prerušenie konania žalovaný uviedol, že povoľovacie konanie sa od začiatku riadi právnymi závermi obsiahnutými v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžp/41/2009 zo dňa 12.04.2011 v spojení s rozsudkom Súdneho dvora EÚ sp. zn. C 240/09 zo dňa 08.03.2011, preto prerušenie súdneho konania do času zodpovedania prejudiciálnej otázky nemôže nijakým spôsobom ovplyvniť výsledok správneho konania, ktorého rozhodnutie je predmetom tohto súdneho prieskumu, nakoľko otázka účastníctva v tomto povoľovacom konaní nie je a ani nebola od začiatku správneho konania sporná a správny orgán od začiatku koná so žalobcom ako s účastníkom konania. Žalovaný záverom uviedol, že predmetom súdneho konania pred Najvyšším súdom sp. zn. 4Sžp/4/2013 je preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu vydaného v správnom konaní, v ktorom nebolo LZ VLK (žalobcovi) priznané postavenie účastníka konania. Vzhľadom k uvedenému žalovaný navrhol napadnuté

rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť a návrh žalobcu na prerušenie konania zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov a konanie, ktoré predchádzalo ich vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 82 ods. 9 písm. a/ zák. č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon o ochrane prírody“) orgán ochrany prírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podľa § 89 ods. 3 písm. b/ zákona o ochrane prírody rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na uvedené zákonné ustanovenia, ako aj stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 72/2013 zo dňa 24.06.2014, podľa ktorého neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého, spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená, má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Správny orgán, resp. súd preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

V danej veci bol napadnutým rozhodnutím povolený odstrel medveďa hnedého v poľovnom revíri K. F., držať ho a prepravovať za podmienok stanovených v rozhodnutí od 01.06.2015 do 15.12.2015. Čas, do ktorého bola povolená realizácia výnimky na odstrel medveďa hnedého v uvedenej obci, teda uplynul v čase rozhodovania krajského súdu.

Odvolačný súd zistil, že námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní neboli spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia a krajský súd sa preto správne nezaoberal dôvodmi opravného prostriedku, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu, t. j. zánik účinnosti výnimky udelenej prvostupňovým správny orgánom. Odvolačný súd preto napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

K návrhu žalobcu na prerušenie konania až do skončenia konania vedeného pred Súdny dvorom EÚ sp. zn. C-243/15 odvolačný súd uvádza, že v uvedenom konaní sa rieši otázka, o zodpovedanie ktorej požiadaval Najvyšší súd v konaní sp. zn. 4Sžp/4/2013, ktorá nemôže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, pretože spolu vecne nesúvisia. Z obsahu spisu, ako aj priloženého administratívneho spisu správneho orgánu je zrejmé, že so žalobcom sa od začiatku konania jednalo ako s účastníkom konania a toto jeho postavenie nebolo v konaní sporné. Zodpovedanie predloženej otázky Súdny dvorom EÚ je v tomto konaní irelevantné, pretože žalobca ako riadny účastník konania využil právo podať žalobu podľa § 247 a nasl. O.s.p., ktoré mu nebolo odopreté. Na prerušenie odvolacieho konania preto neboli dané žiadne zákonné dôvody a najvyšší súd tento návrh žalobcu s poukazom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá, § 211 ods. 2 a § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania odvolačný súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.